

**Krisztinavárosi
Havas Boldogasszony
Plébániatemplom**

2011 a Család éve

Szombat esti gondolatok

24.

július 30.

**II. János Pál pápa FAMILIARIS CONSORTIO című
apostoli buzdítása**

**az egész Katolikus Egyház püspökeihez, papjaihoz és híveihez
a keresztény család feladatairól a mai világban**

Részesedés az Egyház életében és küldetésében (A. és C. pontok)

A Familiaris Consortio a keresztény család feladatait 4 fejezetben tárgyalja, ezek a következők:

- I. A személyek közösségének megvalósítása;
- II. Az élet szolgálata;
- III. Részesedés a társadalom fejlődésében; (Múlt héten eddig jutottunk.)
- IV. Részesedés az Egyház életében.

Ezen a szombaton elkezdjük az utóbbi, IV. fejezet tárgyalását, amely az alábbi alfejezetekre bomlik:

- A. A keresztény család hívő és evangelizáló közösség;
- B. A keresztény család Istennel dialógusban levő közösség;
- C. A keresztény család az ember szolgálatában levő közösség.

Ezen a szombaton az A. és C. alfejezetekről lesz szó, a B. alfejezet pedig a következő alkalomra marad. A IV. fejezet bevezető részében mindjárt találunk egy 'újszerű' gondolatot, amit családon belül is érdemes lenne megbeszélni: A családnak az Egyházon belül lehetőleg **közösségi módon** kell megjelenie. Férj és feleség tehát, ha lehet együtt, házaspárként szolgáljon, a gyerekek pedig ha csak lehet, a családdal együtt. Gondoljuk csak végig, hogyan szoktunk vasárnap misére járni? Együtt, vagy külön-külön? Egy kamaszodó gyerek érez-e vajon hivatást arra, hogy az Egyházon belül fontos lenne elég gyakran a családdal együtt, egy közösségben is megmutatkozni?

Egy másik megbeszélni való kérdés is van még a IV. fejezet bevezető részével kapcsolatban: Vajon a mi szomszédaink, barátaink, rokonaink, akik közelebbről ismerik a családjukat, közelebb kerülhetnek-e Istenhez is ezáltal? - Bíró László püspök úrtól hallottuk, ő is idézte nekünk egyszer: *'Szent az az ember, akivel, ha találkozol, utána semmi kétséged nem lesz afelől, hogy van Isten.'* -

Ezen a kis lapon nincs mód és hely arra, hogy tömörítve leírjuk a teljes IV. fejezetet. Akinek fontos, az olvassa el, és elmélkedjen róla. Mi csak az elmélkedéshez teszünk fel még néhány ide vágó kérdést:

Ha jegyespár vagytok és az esküvőtöket tervezitek: Beszélgetsetek arról is, hogyan erősödik a hitetek azáltal, hogy Isten előtt már most is közösen vállaltatok egyet- és mást. Az esküvő egy csúcspont az életünkben. Ennek vannak fő- és mellékszereplői, színhelye és kellei. Az egész 'ceremóniát' meg lehet úgy szervezni, hogy az végül egy nagy jelmezes karnevál lesz - egyházi segédlettel. De ki lehet úgy is alakítani, hogy a főszereplők és a mellékszereplők **hitvallása** kerüljön inkább az előtérbe. Hogy lehet ezt hangsúlyozottabbá tenni?

Ha serdülő, vagy ifjú gyermekeink szembehelyezkednek a keresztény hittel, - sőt talán minket, szülőket ezért el is utasítanak, akkor mit tudunk tenni? Milyen jó lenne, ha azok a szülők, akik ezt az időszakot már átvészelték meg tudnák osztani a tapasztalataikat azokkal a szülőkkel, akik most éppen ettől szenvednek? - Lehetne erről a kérdéstről a plébániánkon belül is egyszer egy kis fórumot is tartani.

Végül szeretnénk kiemelni még két mondatot a C alfejezetből: *„az Egyház a családokban élő szeretet révén válhat egyre otthonosabbá, és ilyenné is kell válnia. Ez azt jelenti, hogy egyre családisabbnak kell lennie az emberségesebb és testvériesebb kapcsolatok jóvoltából.”*

Vajon a mi plébániánk mennyire otthonos, mennyire családis? Vajon a mi családjunk hogyan tud segíteni abban, hogy az egyházközösségünkben építsük az emberségesebb, testvériesebb kapcsolatokat? - Erről a témáról lehet beszélgetni este, otthon, szülők és nagyobb gyerekek között, lehet beszélgetni a plébániához tartozó családok között, végül érdemes erről egyházközösségi zsinaton - vagy más fórumon is beszélgetni, természetesen a papjaink bevonásával.